

בענייני דיומא

מי שנעצר על ידם, חובתו שלא להיכנע ולא להתפתות בשום צורה שהיא ללכת לצבא רחמנא ליצלן !!**דעת התורה מגדו"י בראשם מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א בתפקידינו בעת קשה זו כדי לבטל רוע הגזירה****רשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א****מעמד הנשגב "רתחא דאורייתא"**

ביום ראשון בערב התכנסו במעמד אדיר של ריתחא דאורייתא ע"י ארגון "תורה דיליה", כאשר מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א עלה להיכל בית הכנסת הגדול של יוצאי חברון במרכז בני ברק, שם התקבצו גדולי ומרביצי התורה, יושבי על מדין ואלפי בני תורה שנדחקו בבית המדרש, בעזרת הנשים, ובהיכלות הסמוכים והמתוכם למעמד הגדול לחזות בגדול הדור שליט"א משתעשע עם צורבים צעירים עמלי תורה בדברי תורה.

מראה מרנין היה לראות אברכים עמלי התורה יושבים משך שעה ארוכה בימי בין הזמנים ולוחמים את מלחמתה של תורה ומתנצחים עם מנהיג הדור מרן שליט"א וגדולי מרביצי התורה בהם הגאון הגדול רבי איתמר גרבוז שליט"א ר"י ארחות תורה והגאון רבי מנחם כהן שליט"א מר"י נתיב הדעת, כשבשורות הקהל יושבים עוד עשרות מרביצי תורה, רבני שכונות ותלמידי חכמים מופלגים מתושבי העיר. מנחה המעמד הגרמ"מ אנגלרד שליט"א ביקש לקדם את פניו של רבינו מרן שליט"א בשירה, אך בהכנסו ביקש מרן שליט"א שהשירה תופסק וכל הקהל שהתיישב במקומות היטה אוזנו לשמוע דברי אלוקים חיים.

היה זה מעמד מרומם של מסירת התורה, כשרבינו מרן שליט"א שואל שאלה והבחורים והאברכים מנסים לענות ומתווכחים בריתחא דאורייתא עם רבינו שליט"א. הכבשן החל ללהוט, אצבעות חתרו באויר, הטונים גבהו, את והב בסופה, טיעונים וטיעוני נגד, זה מוטיב וזה פורך כשהכל מנסים להפוך עקוב למישור כאשר הגר"א גרבוז שליט"א והגר"מ כהן שליט"א מנווטים את התשובות.

שעה וחצי של הוויות של אביי ורבי במגוון נושאים כמו "האם חזקת חיים מועיל להבא" ועל "כוונה במצות ציצית" ושאלה מרתקת ב"גר שהיה שותף עם מישהו ומת האם הוא זכה בחלקו". היה נראה שאנחנו בכור היתוך של אהבת תורה, בחיבור של דורות מתוך גישמאק, כשנערים מתחברים לגדול הדור שריד לדור דעה וגשר של סברות מגשר על 80 שנות חיים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים. גדיים ותיישים, עדר של צאן קודשים מגיעים למעיין חיים מפכה - אין מים אלא תורה, וכולם מתרוממים טפח מעל הקרקע ועל פניהם נראית נהרה. אי אפשר היה להמלט מההרגשה הכאובה: "ואת אלה הם רוצים לעקור"...

משא מנהיג הדור מרן שליט"א: לא להכנע ולא להתפתות

ואכן בסיום המעמד המיוחד נשא רבינו מרן שליט"א דברים מיוחדים לחיזוק הבחורים על רקע הסערה שפוקדת את הארץ ומנסה לטלטל את היכלי הישיבות, להגביה את גלי הים ולזעזע את הספינה. בדבריו בחובת השעה שח לבני הישיבות ואמר:

"כולנו יודעים שבעונותינו אנחנו שרויים בגלות הרבה שנים, וכעת גם

מרגישים היטב את הימצאותנו בגלות אשר מכבידה עולה עלינו. יש עלינו לומדי התורה גזירה, גזירה רעה וקשה, יהודים רודפים יהודים בגלל לימוד התורה, זו גזירה נוראה, ואנחנו בעונותינו נמצאים בתוך הגזירה הזו רחמנא ליצלן".

"התחושה הקשה שבה אנו נמצאים היא גזירת הגלות, אבל ההתמודדות עם הגזירה זה הנסיון שהקב"ה מנסה אותנו. וחובתנו כאיש אחד לעמוד בנסיון שמנסה ד' אילוקינו אותנו ולעמוד כצור חלמיש שלא להיכנע לגזירת הרשויות לגייס חלילה את לומדי התורה". **"מי שנעצר על ידם, חובתו שלא להיכנע ולא להתפתות בשום צורה שהיא ללכת לצבא רחמנא ליצלן"**.

עוד חידד רבינו מרן שליט"א בדבריו, ואמר כי "לומדי תורת השם וההולכים בדרכה הם המייצגים האמיתיים של היהדות, ואנו מכריזים קבל עם ועולם, לא יתכן שיהודי יכלא בגלל עיסוקו בתורת השם, התורה היא המגינה על הישוב היהודי, ורק התורה ולימודה הם זכות הקיום של יהודים בארץ ישראל, בלי התורה אין שום זכות ליהודים בארץ ישראל, ומי שלוחם בתורה ובלומדיה הוא לוחם בשלומם של היהודים בארץ ישראל".

את הדברים סיים רבינו מרן שליט"א בדפיקה עזה על השולחן: **"אנחנו לא ננוח ולא נשקוט עד שהרשויות יסירו את ידיהם מלומדי התורה, ויניחו לנו לעסוק בתורה כפי שהיה מאז תחילת השלטון כאן בארץ"**. ויהי רצון שנוכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן".

כמו בתיבות נח, בחוף מבול וסערה, אך דבר לא נגע לנמצאים בין כותלי התורה המתחממים באישה של תורה. לאחר הדברים ניגשו בחורים ואברכים והמשיכו לנסות ליישב את דבריו של רבינו מרן שליט"א שבמשך שעה ארוכה נשאר על עומדו וממשיך בשקלא וטריא, לפרק הרים ולבנות היכלות.

בתום המעמד בירך בחום את מ"מ ראש עיריית ב"ב הרב מנחם שפירא שהיה שותף לכינוס המיוחד, **"שימשיך הלאה במעשים הטובים שעושה"**.

הערכות ליום תפילה עולמי ער"ח אלול לביטול רוע הגזירה

על דעת מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א שקרא בעקבות הגזירות הניתכות על לומדי התורה. לתפילה וזעקה ולקרוע שערי שמים באמירת תהילים ותפילות יום כיפור קטן, נערכים בקהילות הקודש בכל תפוצות ישראל לתפילות ולתחנונים להצלת עולם התורה ולומדיה מידי רודפיהם וביטול גזירת הגיוס.

תחושת אחריות היסטורית שוררת בימים אלו על כלל תפוצות ישראל, לקראת ערב ראש חודש אלול (מוקדם) הבעל"ט. בכל קצווי תבל - בארץ ישראל, באירופה, בארה"ב נערכים בחרדה לתפילות בכל מקומות מושבותיהם למען הצלת עולם התורה הנרדף על ידי משנאי דת והשלטון ולביטול גזירת הגיוס המאיימת על עולם התורה, למען לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי ברוך דוב פוברסקי שליט"א
**תפקידו להתפלל ולבקש מהקב"ה שימשיך לתת לבני הישיבות
ללמוד את תורת ה' בארץ ישראל.**

במהלך סעודה שלישית בשבת האחרונה, נשא מרן ראש הישיבה שליט"א דברי חיזוק מיוחדים בפני בני ישיבות שעלו למעונו, בדבריו התייחס לעצרת התפילה של גדולי ראשי הישיבות שהתקיימה ביום חמישי בלילה בראשות מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א, מול בית הכלא הצבאי, שם נכלאו בחורי ישיבה על רקע סירובם להתייצב בלשכת הגיוס.

ואמר כי העצרת תפילה הוא כדי להראות לקב"ה שאכפת לנו מהמצב שבו השלטון בארץ ישראל עוצר בחורים שרוצים ללמוד תורה.

בהמשך הרחיב מרן שליט"א בביאור מילות התפילה ותן בליבו להבין ולהשכיל, לשמוע, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים, ותמה: מהו "לשמור"? אם הכוונה לשמירת המצוות, הרי כבר אנו אומרים "לעשות ולקיים". ופרש: "השמירה היא לשמור על התורה עצמה, לדאוג שתישמר מדור לדור. אין הכוונה לשמירה בחרב ובחנית, אלא בכח התפילה ובזכות לימוד התורה, **זהו תפקידו, להתפלל ולבקש מהקב"ה שימשיך לתת לבני הישיבות ללמוד את תורת ה' בארץ ישראל.**

מרן סיכם את דבריו בקריאה נרגשת: **שמירת התורה מוטלת על כל יהודי, כל אחד מחויב להרים תפילה לבורא עולם, שימשיך להעניק כח לבני התורה להחזיק בלימוד התורה הקדושה, כדי שתשמר לדורי דורות.**

הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א ר"י ארחות תורה
אם יש גזירה על לומדי התורה סימן שיש תביעה

במרכז ימי הקעמפ למאות בני ישיבתו, זכו התלמידים לשו"ת מורחב בדרכי העליה לבן ישיבה מרה"י הגאון הגדול רבי ברוך דוב דיסקין שליט"א, כשאת השו"ת הנחה הג"ר יצחק שרייבר מרבני הישיבה.

בפתח הדברים התייחס רה"י לעניני השעה ואמר: כמובן שכולם מחכים לשמוע על גזירת הגיוס. אנחנו לא נדבר על הגזירה עצמה, רק נאמר דבר אחד, שאנחנו לא דואגים, **מכירים את בני הישיבה, שברוך השם יודעים לשלוט בכל מצב, לא צריך לחשוש משום מצב, בחור בארחות תורה איפה שהוא נמצא, בכל מצב, לא צריך לפחד, אז דפקו בדלת, אז לא דפקו, לא מאבדים את המהלך.** מי שחסר לו היציבות, הוא נכנס קצת לחששות, אבל מי שיש לו את היציבות, הוא יודע שהוא יושב ולומד ועושה מה שצריך, הוא לא חושש משום דבר.

דבר אחד רק לפני השאלה, אנחנו תמיד אומרים, שואלים מה יהיה? אומרים בשם הרגוצובער, אני לא יודע אם זה נכון, אבל חלק כבר שמעו את זה, אחד שאל אותו מה יהיה, אמר לו, אני אגיד לך, אישה הלכה לסליחות, וביד אחת החזיקה את המחזור, וביד שניה את התרגולת לכפרות, בדרך לבית הכנסת, המשקפים נפלו, נו, מה עושים עכשיו? הסליחות ביד אחת, נו, מה... שאלו את הרגוצובער, הוא אמר, אני לא יודע מה היא עשתה, אבל דבר אחד אני יכול להבטיח לכם, שהיא כבר לא שמה. מה יהיה, מה יהיה, היא כבר לא שמה זה בטוח. תסתדר בסוף.

ברוך השם, שמענו את זה גם ממרן הרב שך, כשהיו מצבים מאוד קשים שמענו את זה, הוא אמר, יש כזה פתגם, **אם לא יכולים ללכת, אז מוכרחים ללכת.** היה דבר שהיה נראה שכאילו אין לזה שום מוצא בדרך הטבע. דיברנו עם הרב שך, לא יכול לפרט מה היה הנושא, אבל הוא אמר, **זה יסתדר, בסוף זה יסתדר. אנחנו לא צריכים לנהל את העולם, צריכים להיות איפה שאנחנו נמצאים, ולא לחשוש משום דבר.**

חלק גדול מהחששות, זה גם בא מהחוץ, כששומעים יותר מידי, זה מה שאמר מרן ראש הישיבה הגאון רבי דב לנדו, מה שפחות לשמוע, אז פחות חששות. אבל בכל אופן, הם בדידים, ואנן בדידן, ברוך השם, אם אפשר במצבים האלה, בבין הזמנים שיש מקומות שבהם מרגישים שחרור, ופה, ברוך השם, המסגרת נשמרת, לומדים פה, גם במצבים הפוכים אין שום דבר מה לחשוש.

כמובן ניסיונות יש, כמו שיש ניסיונות גם בלי הגיוס. יש מספיק ניסיונות לכל אחד, בכל מקום יש מספיק ניסיונות. זה ניסיון יותר קל, כי זה ניסיון של כלל ישראל. כל אחד הניסיון הפרטי שלו זה יותר קשה, כי צריך לבד להתמודד עם זה. וב"ה כל אחד מתמודד עם הניסיונות שלו.

הרב שרייבר: הראש ישיבה, אני חייב לשאול שאלה. אני רוצה להעמיד את השאלה כשאלה. אנחנו קראנו כילדים שישביה בוחרים,

עשו מאמצים עילאיים, והלכו ברכבות, ונסעו שבועות, והגיעו עד ראדין לחפץ חיים, ושאלו אותו בפחד ובמורא, רבי'ה, מה יהיה? קיבלתי צו גיוס, מה אני עושה? בסיפורים ארוכים הולך, שהחפץ חיים אמר לפלוני קח, תקבל על עצמך כזה מצווה, תקבל על עצמך כזה מצווה, מופתים אדירים שהסבא קדישא החפץ חיים עשה כדי להציל את הישיבה בוחרים דאז מהפחד ומהמורא, מפני אימת המלכות של הגיוס.

הנה יושבים פה, שמנא וסלתא, הן אמת נכון מסתמא יש לי הרגשה שהם יותר טובים מהישיבה בוחרים שהיו פעם, אבל, על כל פנים, איך ייתכן שיושבת פה קבוצה ענקית של ישיבה בוחרים שעל כולם מרחפת חרב המתהפכת, להט החרב המתהפכת של הגיוס של הצבא, וכולם שמחים ומאושרים? מה הפשט בזה? האם הפשט הוא שאנחנו לא מאמינים שאכן זה כך יהיה, או שלא אכפת לנו להתגייס, או שבאמת כנראה שבכלא זה לא רע, וזה לא כזה נורא, האם אנחנו באמת נמצאים בצרה, או שהצרה היא לא כזאת צרה כמו שזה נראה? איך ייתכן שלפני 100 שנה גזירת הגיוס היתה פחד ונורא, והיום הראש ישיבה רואה אף אחד לא מפחד באמת. אני שואל שאלה אמיתית, זה שלא מפחדים, זה קטנות מוחין או גדלות המוחין?

הראש ישיבה הגר"ד דיסקין: **צריך לדעת זה ודאי שאי אפשר להשוות בין הגזירות שהיו אז לגזירות של היום. אז באמת זה היה סכנה אמיתית, גם לחיים הגשמיים וגם לחיים הרוחניים.** בכלא עצמו היו אנשים גדול, המהר"ם מרוטנברג, הגאון, הבעל התניא, המהרי"ל דיסקין, היו בכלא, לא זה היה הפחד הגדול, הפחד הגדול היה אז שמי שבאמת הלך זה היה שמד רוחני ושמד גשמי. **ב"ה היום זה ניסיון, לא יותר מאשר ניסיון. מה שכן צריך לפחד ולפחד מאוד, זה שאם יש גזירה על לומדי תורה סימן שיש תביעה. זה בעצם צריך להיות הפחד.**

אי אפשר להגיד, לא יגייסו ולא יקרה שום דבר. זה באמת לא יקרה שום דבר. כמו שאמרנו, **כל אחד באופן פרטי, אין לו מה לחשוש, שום דבר לא יקרה. אבל מצד הכלל, ודאי שצריך לדאוג.** מה זאת אומרת? 50 שנה, 60 שנה ישבו בשקט, לא היה כזה דבר. ועכשיו הם יתעוררו. זה שהם מתעוררים אנחנו מאמינים שהכל, לכל דבר יש סיבה. הפשט שיש תביעה על לומדי תורה. מזה באמת צריך לפחד. זה ודאי צריך להביא אותנו להתחזק. הפחד לא צריך לשתק אותנו, אבל להביא אותנו באמת להתחזק במה שצריך.

הרב שרייבר: הראש ישיבה שאלה "שלא תהיי" למעשה. ז' אלו, תשפ"ה, בישיבת ארחות תורה בשעה 12/1/2/3 בלילה, מגיעות שמונה ניידות ועוצרים חמישה בחורים. (כולם מחייכים פה. הנה, אומרים, אמן אפילו) השאלה שלי היא כזאת, הראש ישיבה עכשיו ייתן לנו הוראה למעשה, ואנחנו עושים ככל אשר יורוך, מה שרבונו אומר זה מה שאנחנו עושים. להפגין? מה לעשות? ללחום? לתת להם לקחת אותנו? לא לתת להם? הוראה למעשה מה לעשות, אוי לנו שהגענו לזה שהראש ישיבה צריך לתת למעשה הוראה מה לעשות עם הצוררים שבאים לקחת לכלא בחור שניים "בעוון" לימוד התורה הקדושה.

הגר"ד דיסקין: דבר ראשון לא נראה שזה הוראה למעשה, הישיבה האחרונה שהם יבואו זה לארחות תורה, אל תחשבו, אין פה אפילו בחור אחד שיודע להחזיק רובה... ככה שאין מה לחשוש. יש מקומות שיש להם קצת יותר, זה מעניין אותם... אבל בלי הלכה למעשה, אנחנו יודעים מה שהורונו רבותינו, כמובן שצריכים לעשות את כל המאמצים, לא פה, פה זה לא נוגע, אבל באופן כללי להתנגד כמה שאפשר. מעבר לזה, אין כוחינו אלא בפה. אין לנו אפשרויות אחרות. להתנגד כמובן, אבל לא יותר מזה, שאר הדברים זה לא דרכנו, זה לא מועיל, ויש לזה עוד אריכות גדולה, אבל זה בהזדמנות אחרת כל הדברים האלה.

- אם קורה ח"ו סיבון, חייג למוקד שפעיל 24 שעות, ועד הישיבות - 02-538-5340 שלוחה 9.

- דברי הגאון הגדול רבי ברוך דב דיסקין שליט"א באדיבות גליון רבד הזהב מתורתו, לקבלת הגליון השבועי במייל: rs244244@gmail.com

- ניתן להאזין לדעת תורה מגד"י בראשם רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א, בקו החירום: 03-313-3306 (שימו לב המספר הוחלף).

- כמ"כ מידי שבוע יו"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גליונות מרבתינו זצוק"ל. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות בארה"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: a169258235@gmail.com

- ניתן להצטרף לקבלת הגליון ע"י שליחת הבקשה למייל - a086221800@gmail.com